

Johan Crujff

Het regende die middag pijpenstelen, het moment suprême waarop het KNVB-consortium kond deed van het ontslapen van de bij leven al legendarische nummer veertien, het ganse land in asgrauw starende blik abandonnerend. Ook niet-voetbalminnende wereldburgers tot in de verste uithoeken van de wereld, van noeste arbeiders in de olie-industrieën in Anchorage tot cacao verbouwende agrariërs op de equatoriale Galapagoseilanden, waren onthutst door dit gitzwarte nieuws van de dag.

Ook als je verder niet zoveel ophebt met het spelletje, dan nog kreeg je kippenvel bij de applaudisserende menigten in de prestigieuze stadions, in het bijzonder in het Spaanse Catalonië en in de oer-Hollandse provinciesteden en bij het gewaarworden van de verbeterde tranen van godenzoon Jordi die op majestueuze wijze de honneurs van de bedroefde familie waarnam.

Zelfs de altijd fulminerende Jan Mulder kreeg het weken nadien nog te kwaad toen hij erover confereerde in de dagelijkse 50 minutenshow van de praatgrage godfather van de vaderlandse televisie, de blondgrijs gelokte spring-in-'t-veld die weliswaar smeugig, maar af en toe in te geijld tempo de nieuwstijding van de autocue proclameert.

De lenige hinde uit Amsterdam-Zuidoost heeft miljoenen weten te beroeren met zijn souplesse en zijn bovenmatig atletische moves die in zijn actieve loopbaan op de graszoden frequent leidden tot fameuze treffers in het net van de opponent.

Dit jaar tweeduizend zestien is amper een kwartiel onderweg en reeds nu bewenen wij enigszins melancholisch het verscheiden van gerenommeerde vips. Zo was Prince, het exquise heerschap dat ons in de jaren tachtig verblijdde met zijn purperen regen en een frambooskleurige baret, voorafgegaan door de androgyne David Bowie en de zoetgevooisde songwriter van die Amerikaanse band die ons onder andere Hotel California cadeau deed.

In interviews doceerde Johan voetballogica in optima forma. Hij excelleerde in een veelvuldig gebruik van oneliners die het midden hielden tussen een briljant inzicht en een open deur. Tautologieën en staande uitdrukkingen wisselden elkaar voortdurend af. Het relativum 'die' werd standaard vervangen door 'wie'; voetbaljargon in onvervalst Amsterdams dialect. De Facebookpagina waarop Johan geëerd werd, is nochtans tot vervelens toe geliket, mede omdat er een citaat geboekstaafd werd met Johans onnavolgbare beeldspraak over geiten- of komijnnekaas; taalgebruik waar menig neerlandicus eczeem van krijgt.

Nu Onze-Lieve-Heer hem voorgoed deletete uit de lijst van levenden, zullen wij nooit meer van Crujffs geniale invallen genieten en zitten wij op pinkstermaandag nog te ploeteren op dit illustere dictee.